

Hídvári Imre Forrás voltam c. kötete közéletünk anomáliáit, a szürke hétköznapi valóságot tematizálja. Ami nem jelenti azt, hogy verseiben ne jutna hely az intim szférának, a személyiség érzelmvilágának, a létbe vetett ember 21. századi szorongásának, boldogság-keresésének. Hídvári szelíd iróniával szemléli a külső és belső világot. Költői tapasztalatait kevés szóval, kolibri röptű rövid versekben, különösebb ornamentika nélkül közli olvasóival. Ez a nyelvi szikárság leginkább a kései Pilinszkyt juttatja eszünkbe anélkül, hogy utánérzés hatását keltené. Nem a stílus, csupán a módszer hasonlóságáról van szó. Hídvári saját hangú költő, úgy emlékszem korai verseiben is ezen a hangon szólt, persze kevésbé karakterisztikusan, kevésbé hatásosan. A hatásosság nem jelenti azt az ő esetében, hogy hatásvadász szóművész volna. Pontosan fogalmaz, a sebész biztonságával távolítja el a szövegből a fölösleget. Kerüli a blöfföt, a teatralitást. Áttetsző, könnyen átlátható versei megérintik az érzékeny olvasót, észrevétlenül vezeti be saját világába, ahol otthon érezheti magát. Noha feszültségektől nem mentes birodalom az, de emberi léptékű. Azokban a verseiben a leghitelesebb, a legmeggyőzőbb, amelyekben a legszemélyesebb. Korábbi megjegyzésemet a közéletiségről, némileg talán megcáfolva azt mondom: Hídvári Imre alanyi költő.

Versei szerethetőek, tehát olvasásra méltó, jó versek.

Fecske Csaba

Hídvári Imre - forrás voltam

H
i
d
v
á
r
i

I
m
r
e

f
o
r
r
á
s

v
o
l
t
a
m

Hidvári Imre

forrás voltam

Köszönetet mondok a könyv megjelentetéséhez nyújtott
segítségért és támogatásért:

Kazincbarcika Városi önkormányzat Polgármesteri Hivatalának

Egressy Béni Könyvtár, Kultúrális és Sportközpontnak

Sajóvölgye Takarékszövetkezetnek, Kazincbarcika

Szerkesztette: Hidvári Imre

Lektorálta: Fecske Csaba

Korrektura: Nagy István
Szécsi Ottó

Címlap fotó: Kasza Géza

Készült: A Litoplan Kft. nyomdájában, Kazincbarcikán

ISBN 978-963-06-9141-3

©Hidvári Imre

Hidvári Imre

forrás voltam

Kazincbarcika, 2010.

ADOK

2006. április 2-től olvasható az interneten.

Lektorálta: Kovácsné Hódy Éva

A grafikákat

Spitzmüller Szandra Tímea készítette

adok

adok

neked

ebből a mai világból

mait

evilági

valóságot

hihetőt

és hihetetlen

mese-mese meskete helyett

mesélhetőt

hangosat és csendeset

hallhatót

és hallgatót

a mindent adom

neked

neked

adom

a szépet

a gyönyörködtetőt

ha ráérsz

ha

kell

adok

neked

egy félórát

a neheztelésre

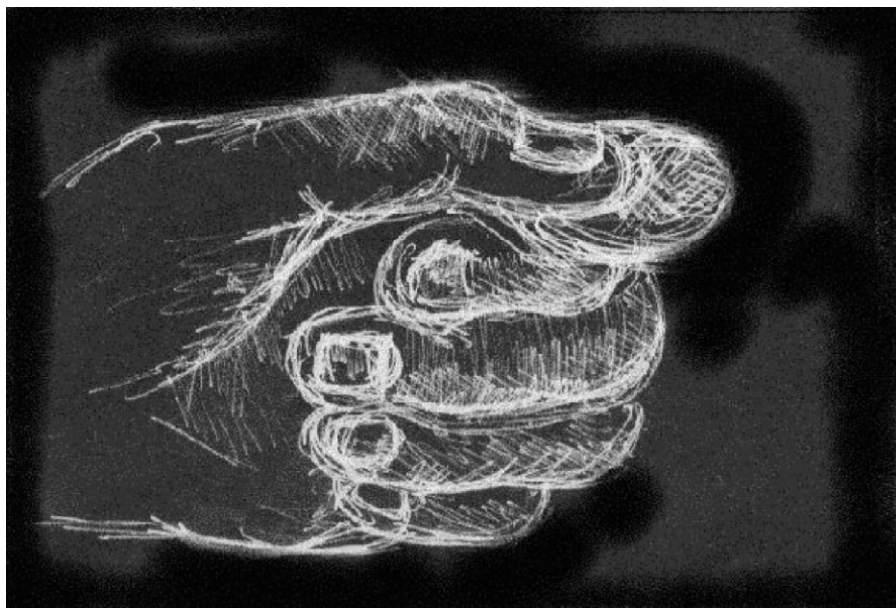
több nincs

nincs hideg

nincs meleg

nincs több adok-kapok

ajándékot adok

adnék

neked

egy félórát

gyönyörrel telít

és a másik felét

virág

helyett

licitálok

jó szívvel

jó kedvvel

és kapom

vagy nem kapom

várom

komoly szemmel

komoly arccal

befelé mosolyogva

kivirult bimbókat simogatva

veszek

elveszek

ebben

a mindent eladó világban

az árú kínáló gondolák között

törvénytelen kamerákkal figyelve

nem lopok

amit választok

csak azt veszem

veszteséglistára

magam veszem

lehet

hogy nem vagyok

eladó

veszek

tőled

haragot

ne legyen nagy készleted

hazugságot

meséket a mesék ellen

meséket

ne legyen csak igaz szavad

szavakat

a gonosz szavak ellen

ellent is adok

legyen

vehető

nem hihető

a csúsztatás is.

megvenni

kéne

ha lehet

ha nem is

a valódi látványt

a kilátást

a tornyot

a csúcsot

az örömet

veszettséget

nem veszek

tőled

a kutyának se kell

halálba rohanás

a fejsze élet

sem veszem meg

megyenném

a bölcsek követ

ezredévek

visszhangját

a misztikumot

a visszhangját a sziklának

a fényét a dombnak

a szemed színét

a hangot

a szádat

a pecsétet

a csókod

mit visz a víz

tavaszi hólé adóban
zöld árként harsogva
kövek között morzsolva
homokot dalolva

elvisz a víz
gondolat csónakom
vitorlát bont
görgeteg köveket sikoltva

fürdetni a rétet
árral teli véget
öreg fák tetejét
öreganyám tejét

a mindent
és a mesét

pénzt

veszek fel

automatikusan

automatán

műholdat is veszek tán

holnap

ráérek talán

nem kell semmi

előny

sem drótkerítés

sem falból hamisság

hangszórónak látszó mikrofon.

sem a hang

ezt csinálták a kommunistázó

kiabálók

rá sem érve

csak úgy kutyafuttából uszítva

mindegy miért

sem ez az enyém

sem az

ókóri
őseimtől
ez a kód nem kell.

a gép ír

az úr

akarja

ír hát véletlenül

hidvári imreimre

kód és név

vagy csak úgy

ez a mai ablak

a látható

a wewé.

Dupla v. Kétszer.

Honlap előtt háromszor.

melyik is ez a program?

melyik is:

de legalább olvasható?

adok hát

körben

köveket

virágokat és meszet

fertőtleníteni

sírként

erővel épített

dolmeneket

2006-ban a hálón mutattam be:

TÖRT KÖVEK

A borító tervét és a grafikákat Szabó Gábor készítette.

Lektorálta: Kovácsné Hódy Éva

Korrektor: Nagy István

Szécsi Ottó

Kazincbarcika, 2005. október 19.

Internetre feltöltöttem: 2006. január 24-én.

Hidvári Imre

Hidvári Imre

TÖRT KÖVEK

**forrás voltam
sötét**

álom köve

víz alatt mosakszik

morajban is halkan

csendnél hangosabban

botorkálva

négykézlábra mászva

lassítva rohanni

elébe az útnak

a múltnak

a víznek

az égnek

a kőnek

a kőbe fagyott ének.

magasan

ívelő a táj

sötét ez a kapu

vér a keresztjei között

tüskebokor lángja

hangosan sercegő

halkan harsogó

mint a nehéz kőtáblák irománya

úgy törik szét

hulladék csobbanással.

melyik

forrás voltam
a középső halom tetején
ki koronaként csobbant

a múlt
és
a jövőendő
köldökén.

zölden megálltam

az aranykapuban

mozdulatban
mozdulatlan.

búvó

patak voltam
sötétén áttörő
tavaszi nap
felhők nélkül is záporosan

erővel török

(talán)

a kövecsen át
sziklákat hasítva
a múltba:

a nyárba
forrás vagyok
árnyat adó.

Vitéz

nyilával
nem vágható a túske
ellene harap
és
fogain
már is itt
a hétköznapi
tragédia.

Kő

hullik

sötét alomba

vérelesen

kő csobban

kőben

szikrázva

lágyan

márványosan.

az

dobjon

rád követ

kenyér keményen

inkvizítort játszva

tragikusan.

elhalt a szó.

elhalt a mozdulat.

kő alatt

és

kőbe zárva

fénylőn

csillámlón

hatalmas katedrálisokban

kő a külső

kő a csont

reszkető kő

az áldást mutató kéz

rád mutat.

nem

egy sír

nem egy halom

csak egy fájdalom

csak egy hallom

csupa virággal

gyászosan.

a sírás

ellen

a sírással

hiába.

a

fájdalom

semmit se ér.

a bánat oka

a gránit erejével

omlik

a világra.

KALICZKA

Kaliczka

Ésa Imre megállt. Meglátta a kalickát.

Meg kellett állnia.

Az nem ilyen volt. Képzeletbeli. Most zár van rajta.

Most is zárva van. A lakat zárva van. A lakat fénylik. Új? Alig használt emlék.

Ne félj a gyilkosoktól. Ide is jönnek, ártatlan képpel. Rosszul emlékezel. Agyalágyult vagy. Tizenkét évesen... Már tizenhárom is: Beteges gyerek fantázia.

Ötvenhat után ötvenhét jön?

A pufajkás kipofozott az állomás forgalmi irodájából. Sokat kaptál.

Meg is kérdezte:

- Kell még?

Ez a zár nyitja.

A pofonok és a félelem.

A dermedt élőkép, a mozdulni sem merünk végleges izzadságszaga.

Ésa Imre meredten állt.

- Bezártam jól? - kérdezte öntudatlan kíváncsisággal.

Hogy lehet ennyire félni?

El lehet felejteni, miért?

A zár ezen nem segít.

Ésa Imre nem emlékezik.

Nem ír memoárt.

Nem feszíti fel a lezárt kalickákat.

Fél a múlt kísérteteitől.

Bagószag és alkohol... Bezárt váróterem. Már nincs szó sztrájkról. A MUK később kezdődik. Nekem is Kossuth jelvény van a kabát belső hajtókáján, a titkos gallér alatt. Mint ahogy mindenkinek. Mindenkinek rövid az emlékezete. Nálunk már békévé oldódna, ha hagynák.

Ott Miskolcon áll a tank. Időnként forog a tornya. A nyomda előtt. Egy idegen egyenruhás kisfiú, időnként lekapja válláról géppisztolyát. A dobtárust. Az üreset.

Ordították ezt katonaviseltek. Ne féljetek! Üres!

Nem ők indultak. Nem mozdultak. Én sem vártam meg a tömeget. Így nem láttam széttépni őket, a védekezni képtelen kintit, a mozdulni se szabad bentit. A ki és befelé nyomuló tömeg vért ivott.

Elég volt az az egyenruhás nő, akit kidobtak az ablakon, akiből kitaposták a gyereket. Micisapkásan. Ordítva. És csendesesen... Az a

véres roncs a szobor karján, aki már emberre sem hasonlított. Nem hasonlított a teherautóra, a láncra... Az már a feltámadó szélre se bólogatott. Az előremutató karon megpihent. Számunkra nem ez volt a forradalom.

Ez a véres borzalom volt.

Ésa Imre hányt, és mindig hány az emlékre. Az a kitaposott véres cafat. Az anyja sem, ő sem ordított. Meghalt vörösen, véresen. Egyenruhásan. Barna cipőben. Még csak bőrkabát se volt rajta.

A hányadékban nincs mindig vörös bor.

A terhes titkárnő ÁVÓS ruhája akár noviciust is rejthetett volna.

Ésa Imre az anyát látta csak, hányt és szaladt hazáig, mert sztrájkoltak a vasutasok. 10 kilométert, ennyit mond a jegy, ennyit a bérlet.

Gyalog a talpfákon, nappal és sötétedve, minden lépés egyre nehezebb.

Rövid távon, nincs gond. Megy futva is. Dalolva is...

Nem menetelve, de menni kell...

Otthon a rádió összevissza beszél.

Viszont nincs iskola, nincs közlekedés. Van viszont két pisztolyt adok egy kardért. Még most is megvan. Most itt tartom, a díszhelyen.

Ha belépsz, nézz fel, láthatod.

Most. Sok-sok év emléke után...

- Jó lesz disznóvágó késnek, - könyörög jó apám a pufajkásoknak.
Nem bántják, ők kispuskát keresnek.

- Öt gránátot és két pisztolyt adtam érte. jut eszembe. Az is kinek.
Az is, ki jelentett. A rádió statáriumról ordított. Laci is gyanús volt.
Nem a pincébe, máshová rejtem a puskát. Bele ástam és tapostam a patakba. Este jött a pince vizit. Nincs eredmény. Csak egy kard.
Lőszer sincs. Meg is mondták, a bejelentés hamis volt.

Meg is mondták, pontlövésre állított dobtárással.

Két-három lövés a közeli veszélytelen célpontokra, senkit se bújtat a szénaboglya.

Nem értettem meg, hogyan lehet ennyire félni.
Nem értettem meg, miért tanultam meg, nem beszélni.

Ha mégis, miért kellett körülnézni.

Miért felejtettem el erről beszélni.

Miért ez a kaliczka?

Ésa Imre, 13 éves, majdnem felnőtt.

Miskolcra jár iskolába. Vonattal. Naponta. Sokadmagával.

Beszélni is megtanul?

Megtanulhat?

Bujálkodva

Ajánlom magam
az allergiás környezetvédőknek.

Kicsiny

keretű ól
a társadalom
a hangzatos reklámok
uralta való világ
üresfejű dumagépei között
cici formátumú szépségek előtt ájuldozó
ez van
ezt kell szeretni
ez a kötelező
Ez a kerék
Nem a fordulós
az ártatlant kötöző

Ez az értelmetlenül ölő

Ez a kéjjel lihegő

Hóhér és bakó

értelemvesztés és

akasztás előtt

Morzsa

a földön
és a szőnyeg alatt

a nem kívánt etetendő

atka
csótány
és nálam nincs

a macska tetvei
sem csípnek

nem harapnak
a buta férgek

rendezzünk hát gyűjtést
a hajléktalan egereknek

szegedihez

hóverő bottal
tamáskodok
a diófák alatt
ősöregen
hópilláimat cipelem
felfelé hulló örömmel
kristályosan
fénylőn
látva
láttatva
a fénytelen.
nem feketén.
az örökölt terhek helyett
csak a szerzetteket
adhatom neked.
FEHÉREN
jobb lehet?

Bujálkodjon

benned a mosoly
árván
örömtelen is
fénylő szemeiddel
ajkam nedvesítem
az öröm őrzőngő könnyeiben
csendesen
lassú léptekkel
lépten nyomon
bujálkodik akkor
bennem a szeretet.

Bujálkodjon

benned az öröm

a határtalan

a dévaj

a volt már ilyen

a még egyszer

talán így is jó lesz

a járt út öröme

ezen a mindennapi

hétköznapi szűz terepen

Bujálkodjál

hiszen benned

a felismerés

szép az ég

a felhők füstje víz

a Süket-köz viszont

járatlan vadon

és zsácutca

nem visz sehová

nem vár meg

páratlan az emlékezés

Kiss-Simon Gergő felvételén már több mint hatvan éves vagyok.
A klub előtt, a lenti diszkó hangosságából menekülve, pihentetve fülem.
Kijöttem, mert tanítványaim költői versenyei akkor nem pihentettek.
Tavaszi volt, közel a nyár.

Érezhető volt a nyári szünet ígérete.

A már emlékké nemesedett 60. nyár, amit megéltem.

Az X-ek döntetlent ígérnek.

Kemény köveket, s a mai hideget. Ezt a télikabát kérőt, kigombolva a
napsütésben. A verseket, a telet. Az egyre inkább elfogyó munkaidőt.
Az életet.

Ajánlom az Ön figyelmébe is.

Ez a „KÖVIRÁG” projekt az Európai Közösség támogatásával valósult meg.

*H
i
d
v
á
r
i
Imre*

Kővirág

Lektorálta: Kovácsné Hódy Éva

Korrektor: Pál-Kutas Dénesné

2005. június 8-án

bemutattak a tanítványaim

(Labbancz Attila, Szegedi Tamás András
és Kiss-Simon Gergő)

Kazincbarcika, 2004. február 1.

Egy vonal

egy pont

egy valami

mindig akad a fa alatt

az erdő szélén

a mező mellett

a telek határon.

Ahol a gombák nőnek.

A pereszkék illatoznak.

A mínusz kettő

nem fárenhejtben

(Fahrenheit)

a határ.

Ahol ez az egy pont része
a szakasznyi vonalnak.
Egy és oszthatatlan,
mint a gyökerek.

Dara

és hó
a lábam előtt
puhán léphetek
ebben a csikorgó parkban
ebben a zajos csendben
a kutyaszarral szárazzá fagyott fűben.

A lehullott levelek alatt.

Ott szunnyad

a jövő

a tavasz.

Hajléktalanná vált

bánatom

a megfagyott bokrok alatt

vacogó hóprémes padokon

a nap vakító fényében

látom

ott kuncsorog -

ki sem nyitom

az ablakom.

Nincs ott meleg

ahol csak бүдös van.

Nincs barátság

nincs szeretet -

csak

csak hazug ámítás

csak önös érdekből szavazás

megfejelve jó elméletekkel

csak hangzatosan

jelszó harsányan

nem egyedül

nem is csak ellenem.

Az évek

nem számítanak

sem soknak,

sem kevésnek:

eljött az idő -

és teszed,

vagy nem teszed.

Léptél?

Meghallgattad a telefonos panaszt?

Válaszod megnyugtató volt?

Most, hogy elmentél

felhívhatlak?

In memoriam

HORVÁTH REGINA

mert az ilyen ember születik

mondtad el

mellettem

sok, nagyon sok ember előtt

és mutattál érzékeny magadra

nevetett mindenki

nevettél te is

én csodáltalak.

Aztán a fiatal életek is

elmúlnak

mint az elsős gyermekként

mindig újra kezdett

emlékezet.

In mora.

Katica napján

az ebéd

ünnepi

- nálunk költött

- nálunk töltött.

A nagyothallók csendességével

beszélünk

ebéd előtt

evés közben

és utána

nevetgélve -

nem tudva

mi lesz majd jövőre?

Mikulás

Miku - láss

nagyszakállú havazást

aranycsengő ragyogást

csengő - bongó

húzó - csúszó

tiszta cipő pucolást

Ajándékod hadd lássam

láss

láss

Mikulás

nagyszakállú

miért vársz?

Itt a cipőm

Miku

láss!

Mintha

emlékeznék valamire
szagolva az emlékeket
morzsányi tudattal
a hangyaszorgalommal
az összehordott múltra

mintha már egyszer megtörtént volna.

Ebben

a huzatnak
nevezett szélben
ülök a szögeken
vért izzadva
mint fakír?
mint isten munkása?

Hirdetve igazam
hirdetve a többiek igazát
az ige előtt
a gép előtt.

Rétegesen

hisz hidegem van

miközben

megteszem én is

vagy nem teszem

mert a döntés kínja

jutott csak nekem.

Boszorkányok

pedig vannak

élnek

- nem strigók.

Vigéckednek?

Ők ártó emberek?

Így imádkoznak ellened

álszentek

úgy mond védve téged

az emberek és istenek

Hogy vagy?

ARATNAK

a fagyilkosok

karácsony előtt

pénzt várva az ünnepek előtt.

Kaszálva

kalapálva

szögek nélkül is a halálba

a szúrós tűágyon

meleg alomba

hullva

vaddisznó agyaras amulettel

indulva az újabb

születésbe

az újabb halálba.

Egy nagy

és egy kicsi

SZÜNET.

új év

előtt

várok egy új évet

nem egy napot

nem egy ünnepet.

Üdvözöllek

2003. január 1.

után is.

Kifordítottam

karácsonyi

ruhámat

neki a hőésésnek

elé a hófűvásnak

a sátoros barlangnak.

Magam is fordultam.

Nem fagyosan

nem síkosan.

Csak a megmaradt szeretettel.

Csak a mindig épülő szeretettel.

Sejted?

A hétköznapi horror alapképlete.

Tudod, mi a különbség az izzadás és a halál izzadtsága között?

Tudod, mi a különbség a bűdös izzadás és a hulla izzadtsága között?

Ha nem, eddig nyugodt, hétköznapi életed volt.

Nap mint nap mehetél le a térre, a gyerekek közé. Játshattál a világgal, a létező világon, a gyermekekkel, a kölykök között. IPI-APACS. Játékszavakkal egész. Nem igazán bújócska.

Milyen szépek a gyermekkori tavaszok.

A hó csikorgó hidege is szép - a szánkó, a lovas szánkó - talpa alatt. Fölötte nincs már csilingelés. Nincs hidegre hűlt szájba szálló hideg galamb se.

Tudod, mi a különbség a hideg és a sír hidege között?

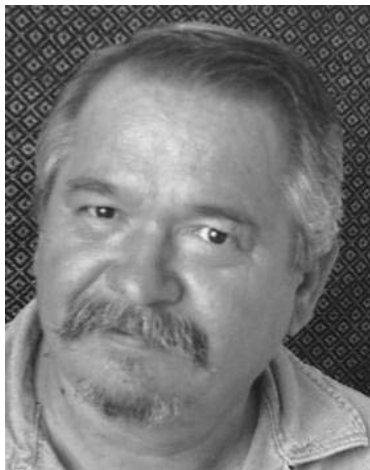
Ne reménykedj!

Ne is vacogj az izzó platni mellett, báránybőr bekecsben. Hiába feltűnő, a nagy többség mással van elfoglalva.

Nyugodt hétköznapi van.

Metszés, fűnyírás, a fűnyíró szerelőhöz vitele és a többi.

A többiről kellene beszélni.

Készülök a születésnapra. Önző módon az enyémre, ezért is választottam a kiadás dátumaként február 1-ét. A bemutatóét március 5. közelére.

A 59 mégis csak több mint az 50. Bár életem kétharmadát itt éltem meg. Kazincbarcikán.

A most már szomorúan emlékeztető: múlt időben a fiatalok városában. Ezért rossz az ilyen ünnep, nehezen dönthető el, ki mennyire fiatal.

Nem jósolható meg, a személyre szóló eljövendő.

Ezért is fotózom mostanában a felhőket, mert szeretem látni a távlatokat.

Választottam hát a kiadás formájának a „könyvet”: a CD-t és az internetet,

a www.hidvariimre.extra.hu címen. Ma már a www.hidvari.hu címen is.

A 60 évre érve 2005. március 5. Most már megértem a bemutatásra.

2001. március 20-án 16 órakor
az Egressy Béni Művelődési Központ
könyvtárában mutatta be
HEGEDŰS MÁRIA

a

KÖRBEN

című

könyvemet és CD-met.

Az internetről a vetítést Rőczei Gábor vezényelte le.

A hálóra feltöltöttem: 2001. február 16-án.

Korrektura és lektorálás: Csépanyi-Fürjes Mária

Műszaki vezető: Rőczei Gábor

"1916. október. Millió halott fekszik szerte a földeken. De mi élünk.

Mert életre születtünk és élni akarunk."

Kassák Lajos

Testem

mintakagyló
páncélosan páncéltalan
E céltalan vágy
hiába feszül a kötelességgel
szembe:
az igazság pillanatában
sajnos
megint
kinyílok,
mint a kagyló.

Egy kötél táncos nyavajgásai

Hulló

falevél arcú

évek

unalmas emberek.

Mai románc.

Neó

Primitívek

mesélnek.

A múlttól.

A jövőmről.

Nyelvben

rúgásban sikeresek.

Fagylalt szeretők.

Törvényszerűen

törvénytelenek.

Az éles

kés éle

nem fénylik,

nem látható.

Kireped a hajnal

az éj bugyraiból.

Rossz szájízzel mosom

a harmaton.

A pénztelenség

hatalma
fog
rabszíjra köt.
Időnként
hasralök.
Nem én borulok le.
Nem én imádkozom.
A pénzem keresve
csak dolgozom,
csak dolgozok.

Ne

küldj nekem

é(h)(d)ese(n)(m)

egy kosár gombafelhőt!

Vigyázz a fűre, a fára!

Egyél inkább homokot,

mint tüzet!

Oltani nem,

csak megelőzni lehet.

A kertben

viola illatozott,
odamentem
hozzá.
Megvallani,
sokszor dúlva, széllel szántva,
viharban, hótörasz felett
meztelenül születtként:
a baljós csöndet,
az életet.
Meztelen talpak zenét hallgatva
hallgatom,
hova léphetek.

"piros mint ünnep és a szégyen"

Idézhetetlen érzések ura.

Hófehér korom

és savszínű sárga.

Nincs olaj,

a gép tüzesül.

A homlokomról lecsurgó

izzadtság nem hűt eléggé.

Hiába szélesedik az út.

Az ember belevakul.

Árnyékba hiába bújna.

Élőben nincs összeaszott rongy.

Fészekben sem,

puha pihésen.

Nincs már rozs,

levágva

a szalma is.

Szárszón

Szindbád utazik
szivárványok hajóján,
csókok és borok csónakján.
Ételek ízén,
szenvedéllyel.
Hiába nézed a zöld erdőt,
a szád a velő,
a nő,
lepecsételte.

Miért nézed?
Miért várod
a kerekeket?
Latin Ovics?

Nem leszel sem József,
sem pedig Attila.
Csak az életben követlek.
Utazom, de nem veletek.

A szent hidege
A kommunista pápa

ez a mostani
szenteltessék meg a szava
a gyilkosok elleni
az emberi
nekem magyarnak
a lengyel barát

Nem csalódtam

A totális zónában

Elindultam egy nappal előbb. Mert volt egy régi ígéretem. Megígértem édesanyámnak, hogy elviszem Ópusztaszerre, a 10 - 11 évesen látott Feszty - körképhez. Erről a napról jobb nem is beszélni. Hat és fél óra alatt sikerült odaérnem (majdnem 300 km) és 42 fokok meleg volt legalább.

Az árát is megkérték. Nem írom le, mennyit fizettünk a belépőkért, nehogy elvegyem az ide látogatók kedvét. Már csak azért se, hiszen rengetegen voltak, s oly idegenkedve nézte a tömeg a másnapi műsor főpróbáját.

- Holnap - jegyezte meg egy fiatal, de bölcs technikus - nem ez, és nem Lajcsi lesz a fő szám. Hanem a napfogyatkozás.

Máskor viszont a skanzen a fő szám és a jurtatemplom-múzeumok.

Mindig van valami új és mindig újra szép.

Aztán végigjártam a Kiskunságot, eltévedt vándorként Dömsödig. Ott alig egy percnél tovább tartott a másnapi teljes, de telhetetlenként még lejjebb akartam menni.

Ide nekem mind a két és fél percet! Aztán láttam, hogy be se tudok sorolni a lefelé araszoló kocsik közé, maradtam inkább. Jó döntés volt. Kevesebb bosszúság, kisebb fáradtság és gyorsabb ebéd volt a jutalom.

Mert ez az egy percnél is több itt is csak kevésnek tűnt.

Először pici hold feketeség, majd nagy feketeség, kicsiny fényes sarló. Szép fokozatosan, több mint egy óráig.

Uranosz veszte, Kronosz kése, egy régi világ vége jutott az eszembe, mikor meghallottam keresztanyám sirárait a világvégéről. Bezárkózott, besötétített, tehát elmentem a húgáért, jóanyámért, hogy nézze ő is. Több, mint 90 százalékos volt már a fogyatkozás. Talán olyan, mint Kazincbarcikán a maximum. Ekkor kapcsolt be az automata éjszakai világítás a faluban.

Megyünk a többiekhez. Ki a sötétből, a ritka sötétbe.

- Nézd a kutyákat!

A kedvünkért kikötött kutyák az ól mellől, a déli árnyékból felálltak, bementek az ólba. Lefeküdtek aludni. A többi állatra nem tudtunk figyelni, mert...

Szép fokozatosan, mostmár gyorsabban fogyott a nap... Már alig sarló... Majd egy fénylő pont. Leraktuk a védőpajzsot. Csak a koszorú látszott. Meghatározhatatlan színekkel, csodálatosan.

s látszott a csend is.

Ez volt életem legcsendesebb napsugaras - teliholdas perce.

Mert sötét volt, bár fényeskedtek a felhők felettünk.

Majd a tyúkólak hangoskodása és valahogy hangosabb hétköznapi, és ebéd következett, ahol mi is hangosabbak voltunk.

Bebizonyosodott, hogy minden csoda, minden végeavilágnak csak 3 percig tartott.

Délután a strandon már csak arról halottam nyilatkozni, hogy koszosabb a Duna, mint tavaly. Senki nem kételkedett benne, lesz jövőre is - kosz, Duna, víz, fürdőző.

Én pedig szeretném azt beírni egy jövőbeli emlékkönyvbe, amit jóanyám Ópusztaszeren most, a számokban változtatva:

“82 éve láttam először, erre emlékeztem. Csodálatos volt.”

Másnap hazafelé viszont drága volt az M3-as. Ha nem lettem volna ilyen fáradt, hamarabb visszatérek a hétköznapi utakra. Egy csillaggal, egy sárkánnyal, amit láttam, és sok sok felhővel, ami mindig felettünk van.

Orbán napi ima

Meleg

van lenn

az utca poklában.

Inkább az árnyékban megyek

e túlélő kabátban.

Izzadok

most nehéz

most meleg.

Tegnap kevés volt

és

sok volt a hideg.

Fagy a nyári melegben

Orbán lehelete

Tavasszal, a téli hideg megszűnte után, s a nyári, biztosan fagymentes időszak előtt majdnem mindig jeges szelek fújnak. A lehűlés most is szinte kézzelfogható volt. Hideg légtömegek törtek be egy-két napra, a fagyosszentek napjain. Néhány napos időszak folyamán fagy is van ilyenkor. Nem csak talajmenti. A telken, a diófa levelein látszott, Szervác itt járt.

Pongrác, Szervác és Bonifác. Már elmúlt. Három a magyar igazság fagyosszentben is. A negyedik, Orbán a ráadás. Mert nem eszi meg a kutya a telet. A népi megfigyelés ezeket a - rendszerint tavaszi fagykárrel is járó - lehűlési periódusokat e szentek neveihez köti. A sokéves meteorológiai mérések statisztikai feldolgozása igazolta, a népi megfigyelés helytálló, a fagyok közel azonos időben fordulnak elő. Most e száraz, aranyat érő esők nélküli szokatlanul, s nem mindig meleg májusban is.

A túl sok eső által ledöngölt, beton keményre száradt rögökben nem csíráznak ki a magok. A virágok is a föld alá bújtak. Mert volt folyó- és patakszuvasztó eső elég. Gátpróbáló. Most viszont aranyért sincs. Mert kellene a zöldségnek, a sárgarépanak, a babnak, még a szárazságot szerető hagymának is. Annyi víz pedig nem folyhat át a vízórán, amennyi locsolni kellene.

A vízkészletek is végesek, a pénztárcánk is.

Gazdálkodunk hát vele, ahogy tudunk.

Mert a fagyáspont azonos az olvadásponttal is. Csak az a baj, hogy a szövetek, sejtközzötti járatok víztartalmának megfagyása után még nincs már kitalált hibernáció. Ezt az idegen szót most az újraéledés helyett használtam.

Mert az elhalás jeleit láttam a diófám levelein. Az égéshez hasonló fagyhalált.

A gyom viszont nő, szárazság ide vagy oda. A fűnyíró sem boldogul vele, kell a kasza is. Meg a sarló és a kaszakő. Néha pedig a balta, hiszen olyan kemény a parlagfű szára. A fagy nem árt nekik.

A szentek is pártolják őket.

Hiába várunk tehát a beiszapolt magokra, a gyomoké a jövő. A jelen is.

Semmi esélye sincs az elszáradt, elfagyott értéknek. Kidobva, lehülve hever egy leheletnyi esélyre várva, de csak Orbán jön, a fagyos szent. A harácsoló, a mindent elherdáló fagyok fura ura. A ráadás. Árra, belvízre, szárazságra...

Mert melegben, hidegben is legény kéne a gátra.

Az viszont nem biztos, hogy szentnek kell lennie. Most csak a fagyhalál elkerülése a fontos. Sőt. Az egyedüli megoldás.

Mottó: Pilinszky János:

†A világ tenyerébe kalapált szeg†

A CÍM

is jön
majd húsvét után
még tart a nyár ígérete
liheghetek
hát az ígéretre is

mert itt a meleg
a locsolóvizet felszárító
termékenység.

Varázslat.

Néhány centiméter

és a domb

és a vár

sziget lesz csupán.

Kell a híd

és kell az erős vár.

IN MEMORIAM

fehér könnyecseppek

lebegnek

mint a fájdalom

lehullnak

fehér lepelnek

a lábunk alá

a kőre

a földre

a sírgödörbe

fagyos föld fogadd be

hosszú álmod előtt

takarózz be

LÁSZLÓ KALÁSZ

ne félj

majd nézem
ahogy a locsolóvíz csorog
illatosan
vagy csak hidegen
véletlenül és készakarva
a szem alatt
és a szem felett
az elvezető árkok nélküli
hétköznapi
ünnepelve
a mindennapi
halált és a feltámadást.

A magyarok istene

a kő

az asszonykő

az ősi tölgyek

megkövesedett

bálványszeletei

az ünnepek ígérete

a szerelmi orgiák hava

képmása csak

hamis képe

tetszetős ígérete

az orcád verítékével

igének.

Förmenetek

és táncok

szellemi orgiák

ölanya élvezi

öldanyaként rikácsol

eleségként feleség helyett

kigondolva

hogyan is lehet

megmozdítani

hold alakban

fényszarvakkal

a magaslat alatt

emberemlékezet óta

tudja a kéz

tudja a száj

ha nem is muszáj

maradványaiban is romlott

ősi

mint a tiltó parancsolat.

Majd elnézem

ahogy a víz elcsorog
ezen a meredek lejtőn
üvegen és
a húsvéti sonkát perzselő avartűzben
a füst
a frissen ültetett felett
az elültetett halál körforgalmaként
dúdolva amit tudok

betaposom ezeket a fákat a földbe
az örökzöldbe

a táltoséneket.

Hetedhét

fa sem maradt
az útba esett
bizonyítani az igazságot
Svédországban már...
a fához tervezik
a házat
és nem pusztító
a minden rosszat feltáró
táró BILLA
áruház
besározódtál

FEHÉRSÉGED ELVESZETT

jajongva dőltem én is
fák
veletek lihegek
megmaradt Irinyi fák
mert levegőt már ma is
csak kevesebbet vehetek.

A táltos

Jégsárkányok

feküdtek utamra

lihegnek

az aszfaltra lapulva

fejüket lehajtva

várnak

tüskéik üvöltenek

harsognak

a gumik alatt

majd újabb havat

varázsolnak

ropogtatni a lábunk alatt.

Menetelek

a fekete felhőkkel

szemben

az árnyékom után.

Esőcseppek hullnak

ritkuló hajamra,

szemöldökön át szemembe

könnyezem.

Így háttal állva,

a nap sem vakít.

A zápor

esernyője alatt,
szerencsés,
nedvesen fénylő köveken -
szurok keményen:
elforduló arccal -
mert nyár van a szívekben,
a szívedben,
csak a bőrön ez a hegyvölgyes
libabőr,
csak szorító kézben egy meleg pohár
és egy sál a derékon,
egy eldobott szemüveg.
Az látja
a valaha lehulló tiszta vizet -
savanyún:
nincs kegyelem.

Modern szonett

A város él,
hangosan, szagosan és szóttalanul.
Az egyik szomszéd vécére ment,
a másik ordítózik.

Unalomig ismételt erőszakkal,
véleményorientáló hatalommal,
a hatalom ellen,
vagy csak szóttalanul...

hallgatom talán
szép szóval hazudó szájjal
átmeneti korban

és sorban állva a jövőért,
szonettet dúdolván.

Szabálytanul, mégis valahogy

szabályosan.

Varázsének

hija húja híja jó

jó

szellemek

haj

húj húj hajrá

jöjjetek jöjjetek

jöjj jöjj

hújj és hajj

segítsetek

bokrok és kövek

híja híja híja hújj

jól segítsetek

hije húja hajj

hullik a haj

húj

haj hajj

ki a mezőre

húj húj előre

előre

a jövőbe

A	előtt
s	kék alapon
z	t
á	e
m	is
í	k
t	é
ó	k
g	ha rájöttél
é	ki vagy
p	ne mondd el

Mondóka

Megindult

a harcimarcik

félelmetes rohama

- Hej! Marci!

Harci Marci!

Hogyan érünk

haza ma?

Pihenni

mindig két nő közé

fekszem

Fészek-effektus.

Hagyom magam

a tollak között

felmelegedni

az ágyban

pihegni

és...

Helyzetkép

10 méter sugarú körben

a házgyári bolyban

a tömeglakásban

több mint hatvan ember lakik

alszik eszik iszik

ordítva, szuszogva

hangokba zárva

mégis magányosan...

Semmiért egészen

Ne közelíts hozzám

csak ha csontjaid olvadt

viaszként hajlanak

és hajlékony vagy

lágysz a gyönyörig

érező és légző sejttelep

mindent feledtető búcsúpohár

kényesen csillogó virágszirom

légy te is arctalan

ha vagy

ha érzem

és te megbocsátod a gyönyört.

Ne hajolj felém

Szökén

Feketén

se rövid se hosszú hajjal

csak ha csontjaid hajlékonyak

és te is hajlítható vagy

kezdeményező a gyönyörig

emberi és gondolkodó sejttelep

fényesen csillogó vázában virágszirom

és szálló bibeszál pora

hogyan vagy

belső univerzumod befröcsköléséről

megálmodom.

Közelíts hozzám

csak ha csontjaid olvadoznak
viaszként hajlanak reám
és hajlékony vagy
lágyan a kemény gyönyörökig
kéjérező sejttelep-tudással
mindent feledtető
búcsúpohárral
pelyhesen csillogó bibeszál
légy te is arctalan
és
hogy te voltál
majd megtudom.

Ne kívánd

se csontfehéren
se keményen
ha mégis ha hajlékony vagy
és hullámzó a lihegtető gyönyörig
mindent felélő értelem-búcsúpohár
aranyként csillogó bústalanság
- légy te is érző
érzéketlen kéjjel élő

olvadt és reámhajló csontjaidról
lebontva a mait
úgyis megtudom.

Ne félts

csak ha csontjaid hajlanak
éző sejttelepként omlanak
mindent feledtető
búcsúpoharamba aperitifnek
kelyhesen csillogó mártásként
virágszirommal töltött párnaként
bibeszállal csiklandozva
légy te is arctalan alvó
álomtalan valóság
mert te vagy
hogy
én is lehessek.

Találkozás

Találkozás a misztikummal

A hitetlen Saul meggyőződik róla... és Pál lesz belőle. Nevet még nem változtattam, de már teljesen hitetlen sem vagyok. Meggyőződtem róla, hogy van valami, amit egyesek bio - energiának neveznek. Eddig csak a kertem művelésénél használtam ezt a fogalmat. Ha már nem volt időm, nem jutott rá energia, hát le van sz...va. Sajnos, kevés más trágya jutott rá.

Kinn kevés emberrel találkozhattam. A szomszéd méhész csak méheit engedi rám, szóval ritkán tart. A vadász is inkább az éjszakai távcsövét rejtegette előlem, mert katonaviseltnek látszom. Most pedig elbizakodottan úgy érzem, bioenergetikai szakértő is vagyok. Megérzem, ha valakinek hatalma van.

Nem állami, nem hétköznapi hatalomra gondolok. Arra a misztikusra. Arra a boszorkányos világra.

Ahova én soha nem törekedtem. Kielégített gyermekkorom táltosságáról szóló mesefüzére, önbizalmat adott. Én voltam a mesék legkisebb és egyetlen fia apám családjában.

Ha lovam nincs is, de mégis erősebb vagyok a sárkánynál. Soha nem hittem magam garabonciásnak. Mondták, vádoltak. Igaz, néha hiába tiltakoztam.

- Hagyd magad fiam, hamarabb szabadulsz! - mondta ilyenkor nagyapám. - Táltos, vagy garabonciás, - az teljesen mindegy.

Nem. Nem hittem soha, hogy sárkányon lovagolok. Nem vettem észre, hogy jégesőt tudok küldeni, vihart elzavarni.

A garabonciás tanul, én pedig születtem.
Igaz tanultam is. Az életben is, az egyetemeken is.
A könyvtárban is.

Mert a táltos régi nyelvemlékeinkben valószínűleg a pogány magyarok papjainak az emléke. A népmesékben gyakran szerepel a rendkívüli tulajdonságokkal bíró (röpülni tudó, beszélni tudó, a gazdájánál is értelmesebb) táltos ló. A Kiskunságban táltosgyermeknek nevezi a nép a foggal született gyermeket.

A ló országos híré.

A papot viszont csak a templom ismeri.

Szülőföldemet, a Kiskunságot viszont én is.

A gyülekezet imádkozik és utána pedig suttog. Kipletykálja a papot, a prédikációt, a Mariskát és az anyját. Talán engem is. Ez nem mindig hallatszik el a kocsmáig. Ahol a férfiak ugyanolyan pletykások, csak a téma országos. Ezek a témák már értelmes kocsmaiba valók. Két nagyfröccs már mindenkit szakértővé tesz.

Könyökölök hát a misztikum kapujában.

Az összkomfortos világ kapulámpája alatt.

Ajánlom Dr. Cifra Jánost

Hétköznapi

amit le se kéne írni olyan természetes

természetes mint a levegő a lélegzés a lélegzetvétel mint a betegség
az élet minden percében a halálodon vagy

miért viaskodsz

az életedért

kinn a kakukkfűillatú pusztában

kinn a szabad ég alatt

kint az ablakon túl

minden kint megélve

az igazán nagy kérdés az hogy mennyi fájdalommal jár az élet a
végrendelet előtt ezt kell tisztázni fájdalmas-e ha elbúcsúzol mielőtt
kivonulsz a tiszta szellemi létbe tudd meg - hol a határ

a lét határa

a határmegálló előtt állj meg és csomagold újra emlékeid

mindig találhatsz valami meglepőt valami valamikor - volt szépet

valami
egyszerűt

valami valamit olyan kicsit mint egy vitamin egy nélkülözhetetlen
nyomelemet lásd meg a legapróbb molekulát is ott a síkos kövön
tudd hogy hova lépsz nézz a lábaid elé

nézz a meglepőre

nézz rá meglepetten mert erről szól a mese nézz az erőre nézz a
haragra nézz erősen a haragra (csak haragosan ne) ettől leszél fehér
fehér emberként is európai a természetes így lesz valószínű mint
nagyapám valamikori meséi vagy a másik nagyapám halála ott a
földre terített matracon szegényes kis konyhában omlott össze egy
kis világ egy élet minősége konvergált a zero felé így valósult meg az
élet nulla minősége

csípős nyelvvel - ez a valóság

erős életkedvvel néha bicegve de mindig igaz szándékkal

kapkodva és gondolkodva

írás előtt - írás közben és egyáltalán

PENTECOS teszt

Apró

piros pontok

lángok

játszottak és égettek

beszéltek nekem

Süt a nap.

Nagyon bűnös vagyok?

Bűnös voltam?

A beszély

adománya

a miénk,

átka is.

A pálfordulós táncban is

Saulus maradtam.

Nem ismertem meg még a szót,

hogyan mindig

ugyanazt mondjam.

A te

pénzed

hihetetlen hatalmad

veled együtt vesszen el.

Csak a földi hatalom

Ajándéka

megvehető.

Biblia

a hitetlennek

való

olvasásra

elalvás előtt...

A hit előtt.

Erő és zavar

és hasmenés a zsigerekben,
tálalva a múlt.

Megkopaszítja az úr
sion lányainak fejtetőjét
és az ő szemérmüket lemezteleníti.

A bűdösség hona e föld.

Borotváltan szúr az élet.

A sátor

felállítódott
a balzsamillatban.

Vedd le rólunk az árnyékot!

E bűdösségben is
ember maradok.

Az az Örök

félelem

városa?

Háza?

Otthona?

Örök nélkül?

Csak a bűnről beszélsz

a bűntudatról.

EGÓD már ismerem.

Rossz döntésedért ne büntess engem.

Megharaguvék

és dühöngök.

Napi kis istenek helyett:

egy

egyet választok.

Magam fölé

embert ?

Minek?

Sajátságos kör a körben

Szabálytalan életrajz

születtem a senki földjén - 1945 március 5-én a bombatámadást
apám is túlélte a pince és a ház viszont nem - nem élte túl az elmúlt
50 évet

a bábaasszony sem mesél már nekem a fölös csonttal születettnek a
Kiskunságban a táltosok földjén Dömsödön

aki elvesztette eszméletét napokra is de az orvosok kigyógyították a
mesékből sok - sok hónap alatt sok - sok kínzatással a hétköznapiakra
érzékenyítve

gyermekkori emlékeim támadtak fel kényszerítő erővel e tájon
készültem a táltosviadalra - elfehéredve a serpentineken az aszfalt
esőáztatta ösvényein a mélységek fölött a naphoz közel fekete
felhőbikákat öklelve az esőig árvíz nélkül is túlradóan

ott a felföldön

álmosan és félve beléphetek - e még az új hazába

táltoshalállal vagy táltos vacogással

emlékeim új otthonába

(Megjelent:

Hidvári Imre: Széki emlékeim című kötetben 1998-ban.)

DÁTUMOK

(A teljesség igénye nélkül)

2010. május 20.

Irány a nyomda.

2010. március 5.

Még hatvanöt éves koromra sem múlt el a nyugdíjba menési pánik. A továbblépéshez is kell ez a kiadvány. A „Könyveim”.

Most már a magam könyvén dolgozom.

2008.

A 60. születésnapján temettük. Székesfehérvárott.

In memoriam Rostaházi Tamás

Jaj!

Nekem jaj!

visszhangzik szavad

aulában és tó felett

a kocsi hátsó ülésén

Békéscsabán és a

Kis-Túr mellett

jaj! nekem jaj!

rekkenő hőségben

zuzmarás havas télben

asztalunkat ellepő

teli poharak felett

jaj! nekem jaj!

viccnek szánt jóvondelés

helyett

Rostaháza ura

isten veled

2008. január 30.

Kiss-Simon Gergő: Kérdés/Jelek című kötetét előbb a kazincbarcikai Egressy Béni Művelődésház és Könyvtárban, majd berentei Művelődésházban 2008. január 30-án fél négykor (15:30) mutattuk be. A kötetet illusztráló Földi ikrek (Mária és Zsuzsanna) ugyanis ott laknak.

2008. január 3.

Megkezdtem a nyugdíjas életet.

2007. szeptember 2.

A munkavégzés alól felmentve. Nagyon hiányzott a mindennapos leterheltség. Mivel pótolhatom?

2007.

AZ IRINYIS FÁK EMLÉKÉRE

Meghalni
harminc
vagy negyven évesen
hársfa gyerekként

Jaj nekem

dőltem sorba
a földre hullva
zölden
jajomban is oxigént fújva

Fájdalmunk messze szállt

betonba hullt jövőnk
siratja a zirci arborétum

kétszáz éves két hársfa sora

A verset nem közölte le a Közélet. Most közreadom. A következő oldalon látható fényképpel együtt: ott még éltek a hársfa gyerekek.

2006. augusztus

Így nézett ki a hársfasor széle. Szebb volt a ma látható épületnél.

2006.

Megtaláltam az 1993-ban elveszett könyv lektori nyomtatását. Nagy István digitalizálta.

Nem tudom, most mit tegyek? Életem ezen részével mi legyen?

2006.

Nem mutattam be, csak felraktam a hálóra, a www.hidvariimre.extra.hu (ma a www.hidvari.hu címen is olvasható) címre előbb a "TÖRT KÖVEK", később a korábban megírt "ADOK" című verses kiadványaimat.

2006.

Jelenleg az Irinyi János Szakközépiskola és Kollégium mérnökstanára, ifjúságvédelmi felelőse, a diákönkormányzatot segítő pedagógusa, az "IDŐK" Irinyi Diákönkormányzati, Diákjóléti, Oktatási és Sport Alapítvány kuratóriumának elnöke, a Nemzeti Civilalap Észak-magyarországi Kollégiumának elektora vagyok. Tagja vagyok a Kazincbarcikai Egyesületek Fórumának, a Kazincbarcikai Városi Önkormányzat Kábítószerügyi Egyeztető Fórumának. Én vagyok a Nemzeti Drogstratégiai Intézet Szakmai Információs Portáljának a kezelője, mind az előbb említett KKEF-nél, mind az Irinyi János Szakközépiskolánál.

Itt jegyzem meg, hogy az Irinyitől a nyugdíjba vonulásomat jövőre ütemeztem.

2006.

Az Egressy Béni Művelődési Központ könyvtárában mutattam be Szegedi Tamás András "A bujaság húrjain" című verseskötetét. A bemutaton közreműködtek az előző bemutaton megismert tanítványaim is.

2005.

Az Egressy Béni Művelődési Központ könyvtárában mutattam be Labbancz Attila - Zachar Rita: "Árnyék és fény" című könyvét. A bemutatató műsorát és Rita festményeinek képeit most tervezem felrakni a honlapomra.

2005.

2005. június 8-án mutattak be tanítványaim az Egressy Béni Művelődési Központ könyvtárában a "KÖVIRÁG" című könyvvel, ami főleg CD-en jelent meg. Az e-cím ugyanaz.

2004.

A városi diáknapi alkalmából készítettem el "Az Irinyi János Szakközépiskola és Kollégium története dióhéjban" című munkámat, amit mai feladatként most is bővítek és aktualizálok.

2002.

Lektoráltam és elkészítettem Szőke Lajos "A szerelem utcasarkain" című kötetét. A kötetet Kazincbarcikán, a TÜV Rheinland Akadémia Hungária Irinyi János Műszaki Középiskolában én is mutatattam be.

2001. március 20.

2001. március 20-án 16 órakor az Egressy Béni Művelődési Központ Könyvtárában mutatta be Hegedűs Mária a "KÖRBEN" című könyvemet és CD-met. Hozzáférhető jelenleg a következő honlapon: www.hidvariimre.extra.hu.

Most a www.hidvari.hu honlapon is olvasható.

1998.

Megszerkesztettem és tördeltem és tipografizáltam Czifra János "ALKU NÉLKÜL" című könyvét. A borító tervét Mezey István készítette, lektorálta Hegedűs Mária, korrektor Nagy István és Szécsi Ottó.

1998.

"Széki emlékeim" címmel jelentettem meg erdélyi körutazásom lírai reflexióit. A borító tervét és a grafikákat Mezey István készítette, lektorálta Hegedűs Mária, korrektor Nagy István és Szécsi Ottó.

1993.

A vírus elvitte az első igazán nagy könyvemet, amit Hajdú Gábor (szegény nyugodjon) és Cseh Károly lektorált. Akkor a versek tűntek

el, mára a dicsérő vélemények. Ezért jött a kényszerpálya: hiányoztam magamnak, ezért mások könyveivel foglalkoztam.

1993.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közgyűlés Mecénás Alapjának anyagi hozzájárulásával megszerkesztettem és megjelentettem a "SZAKÍTÓ PRÓBA" antológiát, melyet Cseh Károly lektorált. Nem csak Szőke Lajos, Kiss Béla kapott itt bemutatkozási lehetőséget, hanem Tóthné Kiss Viktória, Kresztyankó Zoltán, és még sokan mások is.

A borítót és a grafikákat Mezey István készítette.

1990. és 1991.

Főszerkesztője és alapítója voltam a "Balegyenesnek". A lap a baloldali szerep vállalásán túl egy oldalon bemutatta és közölte a város és a megye költőit, íróit.

Ez lett a veszte is, az MSZP taggyűlése feleslegesnek ítélte és pénzkidobásnak az irodalmi oldalt, anélkül pedig én nem csináltam. Hiszen ez volt a "fizetség", ez volt, amiért vállaltam. Ezeket a számokat már természetesen számítógéppel készítettem el.

1987(?)

A "Közélet" alapító szerkesztőbizottságának tagja voltam. A megteremtett sajtó-fórumunk hozzájárult ahhoz, hogy itt,

Kazincbarcikán is legyen egy hely, egy újság, ahol megszólalhattak az emberek... Ma is ezt a célt szolgálja?

1982-ben

Megszereztem harmadik diplomámat.

A Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán végezve okleveles mérnök tanár lettem.

1977. szeptember 6.

Az Irinyi János Vegyipari Szakközépiskola mérnök tanára lettem. Napjainkig.

1977. szeptember 5.

Munkaviszonyom a BVK-nál megszűnt.

Tanítani mentem.

1975-ben

A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán "korróziós szakmérnöki" oklevelet szereztem. Miután pályaelhagyó lettem, csak a 30 éves találkozóra mentem el.

Közben

Többször megszerveztem a szocialista városokra kiírt, de országos Kazincbarcikai vers-, novella pályázatot. A Kazincbarcikai Fiatal (felelős szerkesztő: Hidvári Imre) közölte is a nyertes és dicséretes pályaműveket. Nagyon sokan köszönhetik ennek írói karrierjüket.

Közben

1977-ig öt dolgozattal ötször sikerült elérnem a "Kiváló ifjú mérnök" címet. Az utolsó tanulmány részt vett az Országos Alkotó Ifjúság Kiállításán Budapesten és miniszteri dicséretet kaptam érte.

1972.

Szathmáry-Király Ádám fotóján az látható, hogy átveszem a kazincbarcikai novellapályázat második díját. A verspályázat első díja még az asztalon látható bal szélső váza. Most padlólóvázaként szolgál.

1970.

A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen vegyipari gépészeti szakos gépészmérnök lettem. Nem vállaltam az újságíró létet, nem lettem az "Észak" munkatársa. Munkahelynek a Borsodi Vegyi Kombinátot választottam.

A vállalat korrózió felelőse lettem. Szakmai publikációim a "Korróziós figyelőben" jelentek meg. Mellette verseket és cikkeket is publikáltam főleg a Napjainkban, az Északmagyarország hasábjain, a Borsodi Vegyészben.

Felelős szerkesztője voltam "Kazincbarcikai Fiatal" című újságnak. A hagyományos magasnyomás mellett ez az újság volt az, az első, ami 1975. körül a Borsodi Nyomdában számítógéppel készült el.

Vagyis a két utolsó szám...

1968. szeptember 9.

A honvédelem lemondott rólam. "Békében alkalmatlan, háborúban szakszolgálatra alkalmas". Honvéd maradtam.

1968 őszétől

Az egyetem újra, az első diplomáig. Mellette a publikációk kora... Rájöttem, a versekből nem lehet megélni. Az újságcikkek jobban fizetnek.

Viszont a "Kapuk előtt" versrovat vezetőjeként tanultam a legtöbbet. A szavak fegyelmét láthattam vissza a lapban.

Verseimet közölte a "Mi Egyetemünk", az ÉSZAKMAGYARORSZÁG (akkor még így írták). Közölt a "Napjaink", a "Magyar Ifjúság", hogy csak a legfontosabbakat említsem. Váci Mihálynak is tetszettek a verseim, de Vietnám elvitte, mielőtt leköszölt volna.

1968. február 1.

Hét hónapig műtősségéd voltam a Honvédkórházban. Ez a tizennégy hónap térített vissza az irodalomhoz. Az íráshoz. A betegség pedig leszoktatott a vagon pakolásról. Kabdebó Lóránt szerint Kassák utánérzés vagyok.

Nehéz volt megszerezni az akkor még tiltott műveket, de a mai magyar irodalmat is tanulmányoztam. Újraolvasva a klasszikusokat, megtanultam azt is, amit nem csak az irodalom órákon tiltottak.

Rájöttem, a költők Petőfi, Ady, József Attila és Radnóti után is élnek...

Ez a tizennégy hónap adta vissza az írást, az írás kényszerét.

1967. június

Hét hónapig bronchitis cronika ashtmatika a volt Honvéd kórházban (most Szent Ferenc). Csak karácsony előtt engedtek ki, évkihagyást kellett kérnem az egyetemen.

1964. szeptember

Megkerestem az egyetemi lét indulásához szükséges pénzt. Volt vizsgaruhám, volt tankönyvem, volt tuskihúzó, volt rajzlapom. Venni kellett buszbérletet, menzát... A megoldás: szombat éjjel vagonpakolás a reptéren. Aztán hétfőtől szombat estig tanulás. Csak az egyetemi bulikra, gólyabál és a többi (akkor még nem volt E, akkor még ott hőerőgépeket hallgattunk. A koli alatt, az előadóban).

1963. július 2-től

Élménygyűjtés a munka frontján. Általános gépészmérnöksésként a Tiszai Vegyi Kombinát festékgyárában. A mi fizetésünk emelésén kezdtek a spórolást, 1250 Ft-ot adtak az előző évek 1800-zához képest. Nem is maradt technikus az évfolyamból. Ki jobb fizetésért ment el, ki másért, én egyetemre iratkoztam be. Így csak az ösztöndíjainkat takaríthatták meg. Nem is vállaltam a későbbiekben ösztöndíjat.

**1959. - 1963. Zalka Máté Gépipari Technikum
Miskolc, Kun Béla utca 10.**

Emlék 1960-ból.

Rendszeres szerepléssel elértem, hogy többször én szerkeszthettem meg a faliújságot. Rájöttem, hogy másnak is teret kell adni, s fokozottan vigyázni kell a pontosságra. Sikerélmény volt, ha a kulcs visszaadása után nem változott a kép. Bár megmondtam, amit akartam, de csomagoltam... Megtanultam...

1959. június szeptember

Az első szerelmes vers. Megszületett Dömsödön, a Petőfi tölgy alatt. Az első középiskolás irodalom órák egyikén ötöst kaptam érte. "A

nyári emlék" című dolgozat volt az első publikációm: kikerült a KISZ faliújságra.

1959. április 4.

Az első költői pályadíj: az Ózdi Úttörőház pályázatán. A nyolcadikos ballagáson saját versemet kellett szavalnom bele sülttem. Csak felolvasni tudtam.

1956.

Tizenkét évesen ott voltam Miskolcon a nyomda előtt, az orosz tanknál. A megyei rendőrkapitányságnál... A tanulság az volt számomra: a felnőttek aljasok, gonoszak és könyörtelenek.

1954. november 7:

A falusi párttitkár (a tanító néni) felléptet egy Rákosit dicsérő versemmel. A dübörgő vastaps megzavart. Nem járultam hozzá a közléshez, még dolgozni kell rajta... Nagyon jó és hatásos kifogás volt.

Előtte:

"Aki férjhez akar menni,

Sütni, főzni kell tanulni,

De ha kifutott a leves,

A vőlegény más lányt keres."

Szerencsére nem maradtam az emlékkönyveknél.

"Mert a vég a kezdeteknél van." - idézet önmagamtól.

TARTALOMJEGYZÉK

ADOK	5
 ADOK	6
 Adok	6
Neked	7
Adok	8
Adnék	10
Virág	11
Elveszek	12
 VESZEK	13
 Veszek	13
Megvenni	14
veszettséget	15
megvenném	16
mit visz a víz	17
pénzt	19

NEM KELL	20
nem kell semmi	20
a gép ír	22
adok hát	23
TÖRT KÖVEK	24
TÖRT KÖVEK	25
forrás voltam	26
forrás voltam	26
magasan	27
melyik	28
búvó	29
Vitéz	30
KŐ	32
az	33

TARTALOMJEGYZÉK

kő alatt	34
nem	35
a sírás	36
 KALICZKA	 37
 Kaliczka	 37
 Bujálkodva	 42
 Kicsiny	 43
Morzsa	45
Szegedihez	46
Bujálkodjon	48
Bujálkodjon	49
Bujálkodjál	50
Ajánlás	51

KÖVIRÁG	52
Kővirág	53
Egy vonal	54
Dara	56
Hajléktalanná vált	57
Nincs ott meleg	58
Az évek	59
In	60
Katica napján	61
Mikulás	62
Mintha	63
Ebben	64
Boszorkányok	66
ARATNAK	67
Egy nagy	68
Új Év	69
Kifordítottam	70

Sejted?	71
60. születésnapomra	72
KÖRBEN	73
Testem	74
Egy kötél táncos nyavalygásai	75
Hulló	75
Az éles	76
A pénztelenség	77
Ne	78
A kertben	79
"piros mint ünnep	80
Szárszón	81
A szent hidege	83
A kommunista pápa	83
A totális zónában	84

Orbán napi ima	87
Orbán lehelete	88
A CÍM	90
IN MEMORIAM	92
ne félj	93
A magyarok istene	94
Förmenetek	95
Majd elnézem	97
Hetedhét	98
A táltos	100
Menetelek	101
A zápor	102
Modern szonett	103
Varázsének	104
A számítógép	106
Mondóka	107
Pihenni	108

TARTALOMJEGYZÉK

Helyzetkép	109
Semmiért egészen	110
Ne közelíts hozzám	110
Ne hajolj felém	111
Közelíts hozzám	112
Ne kívánd	113
Ne félts	114
Találkozás	115
Találkozás a misztikummal	115
Hétköznapi	117
PENTECOS teszt	119
Apró	119
A beszély	120
A te	121
Biblia	122
Erő és zavar	123

A sátor	124
Az az Örök	125
Csak a bűnről beszélsz	126
Megharaguvék	127
Szabálytalan életrajz	128
DÁTUMOK	129

Utószó

Hídvári Imre, a Kazincbarcikán több évtizede élő pedagógus-mérnök tanár az elmúlt 9 évben született alkotásaival ismerkedhetett meg az olvasó. Írhatnám leegyszerűsítve versekkel, versfolyamokkal, prózával, önéletrajzi ihletésű vallomásokkal, emberi érzésekkel, mindennapi aktuális élethelyzetekkel, a természethez való vonzódással találkozhattunk ebben a kötetben.

Ez a könyv nem csak esztétikai élményhez juttatta az olvasót, hanem a prózai betéteken keresztül közelebb kerülhattunk az alkotóhoz, megismerhettük eddigi életpályáját, melyből kitűnik, hogy az „íraskényszer” hamar rabul ejtette.

Városvezetőként nagyra értékelem írói, költői munkásságát, irodalomszervezői tevékenységét, hiszen az elmúlt évtizedekben Hídvári Imre nagyon sokat tett annak érdekében, hogy a fiatalok szárnypróbálgatásait segítse, műveik megjelenjenek, bemutatkozási lehetőséget szervezett számukra.

Bízom abban, hogy a városban élő irodalomkedvelők is szívesen olvassák a kötetet, mely sajátos képet ad a szerzőről, melyben megférnek az örök emberi érzések, különös kapcsolat a természethez, a kritikai hangnem, a bölcsesség, a nyugalom, a nyughatatlanság, az állandóság, az örök körforgás.

Szitka Péter
Polgármester

Kazincbarcika könyvtára egyidős a várossal, városi rangját ugyanakkor kapta, mint a település, 1954-ben. Kezdetben önállóan majd 1981-től a művelődési központtal összevontan működött. 2008-tól pedig a városvezetés a sportközponttal egyesítve létrehozta az **Egressy Béni Könyvtár, Kulturális és Sport Központ** nevű intézményt. A kulturális élet fellegváraként színházi előadások, filmvetítések, fesztiválok, amatőr művészeti csoportok, sportversenyek tárházával várja az érdeklődő közönséget. Rendszerezsek a képzőművészeti tárlatok, a kézműves táborok. Turisztikai információt nyújt a városba látogatók számára. A szabadidő sport és a versenysport egyaránt fontos, hiszen a lelki egészség mellett a testi egészség ápolása is feladat. A szellemi kultúra és a testkultúra együttes jelenléte az intézmény szerves egészét alkotja.

A könyvtár állományát tekintve közel 160 ezer dokumentummal áll a használók rendelkezésére, katalógusa elérhető az interneten. A bibliotékából infotékává vált közgyűjtemény mindig nagy hangsúlyt fektetett a helytörténeti anyagok gyűjtésére, a használók igényeinek minél szélesebb körű kielégítésére. Rendszerezsek az író-olvasó találkozók és az egyéb könyvtári rendezvények, melyek széles skálát mutatnak a számítógép használatára oktató tanfolyamoktól a gyermek olvasótáborokig.

Fontos feladatnak tekinti a városban és a város környékén élő amatőr írók, költők, képzőművészek részére nyújtandó bemutatózó lehetőséget, közönségtalálkozókat és könyvbemutatókat szervez számukra, műveiket elérhetővé teszi gyűjteményében. A könyvtáros kalauz az író és az olvasó között, mely feladat különösen fontos akkor, amikor a személyes kapcsolat és ismeretség lehetővé teszi a közvetlen érintkezést és a folyamatos tájékozódást a szellemi termékek létrejötte során.

Molekné Kőrösi Beatrix könyvtárvezető

SAJÓVÖLGYE TAKARÉKSZÖVETKEZET

Nem szeret sok készpénzt hordani magával?

**Érdekli a magasabb hozam
elérésének lehetősége?**

**Megtakarítása után
magasabb kamatot szeretne?**

**Szeretné munkaidőn túl,
otthonról intézni pénzügyeit?**

Alacsony költségű bankszámlát szeretne?

**Munkatársaink készséggel
állnak rendelkezésre.**

További információért forduljon kirendeltségeink munkatársaihoz:

Bánhorváti, Szabadság u. 183.	48/500-219	Miskolc, Árpád u. 38-40.	46/532-212
Borsodnádásd, Köztársaság u. 29.	48/442-029	Miskolc, Vasgyári u. 3.	46/530-347
Csernely, Kissor u. 6/c.	48/440-043	Ózd, Brassói u. 1.	48/471-347
Felsőnyárád, Dózsa Gy. u. 1.	48/502-206	Putnok, Mohos sétány	48/430-073
Hangony, Rákóczi u. 50/1.	48/448-003	Sajókaza, Kossuth u. 4.	48/505-011
Kazincbarcika, Egressy u. 52.	48/512-857	Szuhakálló, Kossuth u. 4.	48/567-014
Bag, Petőfi tér 14.	28/504-020	Kazár, Hunyadi u. 6.	32/341-439
Bátönyterenye, Ózdi út 47.	32/355-708	Kálló, Rákóczi út 3.	32/477-014
Buják, Felszabadulás út 1	32/488-088	Litke, Kossuth út 18.	32/453-115
Cered, Petőfi út 5.	32/406-177	Mátraterenye, Kossuth út 191.	32/362-308
Héhalom, Petőfi út 7.	32/482-148	Salgótarján, Klapka Gy. 1.	32/521-248
Karancslapujtő, Rákóczi út 66.	32/447-321	Vanyarc, Veres P. út 54.	32/484-400